

UKM 06/18 Konfirmert – hva nå? Ung i kirken 15-30 år

Vedtak

Arbeidsdokument til menigheter og organisasjoner fra UKM 2018

Ungdommens kirkemøte 2017 vedtok *Ung i kirken – konfirmert, hva nå?* som fokussak på UKM 2018. I løpet av vinteren/våren 2018 ble alle ungdomsråd og organisasjoner invitert til å arbeide med saken og komme med innspill til UFUNG. Dette munnet ut i saken «'Konfirmert – hva nå?' Ung i kirken 15-30 år», med oppdrag til UKM om å lage dette arbeidsdokumentet til menigheter og organisasjoner.

Vi mellom 15 og 30 år trenger flere og nye arenaer å samles på. Det er for lite samarbeid mellom menigheter og organisasjoner, noe vi håper strategidokumentet «Kirkens Unge» (SBU) vil endre på. Mange tiltak for 15-18-åringene mangler oppslutning. Relasjonene etter konfirmasjonen blir sjelden ivaretatt. 18-30-åringene har nesten ingen tilbud. Det oppleves at det brukes lite økonomiske ressurser lokalt, særlig på aldersgruppa 18-30 år. Ledertrening og babysang er tilbud som får mye fokus i menighetene, og dette er ikke nødvendigvis tilbud som passer for ungdom og unge voksne. Andre steder finnes det både ressurser og tilbud, men kommunikasjon og markedsføring når ikke målgruppa. Enkelte finner i stedet et kristent miljø utenfor Den norske kirke, de stedene dette er en mulighet. Men de fleste blir passive og lever uten å ta del i særlige kristne fellesskap i det hele tatt.

Det er selvsagt noen gode tiltak i trosopplæringen etter konfirmasjonen, i menigheters kontinuerlige arbeid og ovenfor 18-30-åringene. Det finnes menighets- og organisasjonsliv med godt fellesskap og samhold som unge søker til i Den norske kirke. Men i et overordnet perspektiv opplever UKM at Den norske kirke ikke når fram.

UKM2018 uttrykker stor bekymring over dette. Den norske kirke må åpne øynene, ellers forsvinner hele generasjoner fra kirkens fellesskap!

Med dette dokumentet vil vi påpeke at det likevel finnes store muligheter. Toget har enda ikke gått. Vi tror at for å nå fram til de forskjellige målgruppene mellom 15 og 30 år, så trenger vi **substans** og **relasjonsbygging**.

Bry dere om oss!

Vi vil ha substans i kirken! I årene fra vi er 15 til vi er 30 går vi gjennom mange livsfaser. Det skjer utrolig mye. Det er gøy og spennende. Vi har engasjement, er kreative og nysgjerrige. Vi vil bry oss om flere enn oss selv. Men det er også noen utfordrende år. Vi skal ta mange valg som får store konsekvenser for oss og som utvikler vår identitet; utdanning, jobb, bosted, kjæreste, familieliv osv. I tillegg lever vi i mange situasjoner der vi føler på press.

Presset kan dreie seg om ulik kulturell og etnisk bakgrunn, seksualitet og grensesetting, forventninger til oss fra familie, skole og venner, og press for å være tilgjengelig og aktiv på ulike medier. Men det største presset er likevel det vi selv legger på oss om å lykkes i livet. Dette presset gjør at det oppleves utfordrende å fylle

ens plass i samfunnet. Når det er majoriteten som definerer, følger det et særskilt ansvar for å gi plass og skape rom til minoritetsgrupper.

Mange undersøkelser har påvist at vi er en stressa generasjon og sliter med vår psykiske helse. Det er mange mellom 15 og 30 år som ikke føler at de når opp til kravene de setter til seg selv, og som opplever at de ikke mestrer livet godt nok. Dette fører ofte til ensomhet og isolasjon, og trenden er urovekkende. Anders Bakken, leder av Ungdatasenteret ved OsloMet presenterte deres nyeste ungdomsforskning på Arendalsuka sommeren 2018. Det understrekes at norsk ungdom ofte sier at de har det bra, men framtidsoptimismen som har kjennetegnet oss tidligere, er i ferd med å endres:

«– Tala tyder på at det er i ferd med å skje nokre endringar i ungdomskulturane. Kva dette skuldast, er vanskeleg å seie ut frå tala, men det er urovekkjande at denne trenden skjer samstundes med at stadig fleire rapporterer om psykiske helseplagar. Årets tal viser at omfanget av psykiske plagar ikkje lenger berre aukar blant jentene, men også blant gutane.»

<http://www.hioa.no/vitenogpraksis/Barn-og-unge/Mindre-framtidsoptimisme-blant-ungdom>

Vi på UKM vet at kristentroen og gode kristne miljøer kan være til fantastisk hjelp. Men vi ønsker at kirken gjør en større innsats for flere av oss, og gir oss det åndelige påfyllet og plassen vi trenger. Vi vil at sammenhengen mellom våre erfaringer av levd liv, og hva kirka og Bibelen sier, blir tydeligere. Vi føler vår situasjon ikke blir tatt ordentlig på alvor, for da hadde vel tilbudene vært flere, relasjonene bedre og innsatsen mye større? I stedet oppleves det som et ekstra stressmoment at folk som har vokst opp i en helt annen tid, gjerne definerer hvordan menigheten skal være og ofte kun vil ha oss med på deres egne premisser.

Vi vil at Den norske kirke legger til rette for møtesteder der vi selv kan få snakke sammen om temaer som omhandler livene våre, troen og tvilen vår.

Når kirka spør hva som skal til for å få unge til å komme, burde en heller spørre hvordan unges spørsmål og behov tas på alvor.

Ta troen vår på alvor!

I årene fra vi er 15 til vi er 30 år går også troen vår gjennom mange faser. Hvis vi ikke får åndelig påfyll, er det vanskelig å holde liv i troen. Mange søker til menigheter og kirker utenfor Den norske kirke for å få næring, undervisning og gode samtaler om trosspørsmål. UKM er bekymret over at mange unge opplever at Den norske kirke ikke har relevante tilbud for dem. Den norske kirke må selv tilby undervisning og samtaler om spørsmålene våre. Lokale menigheter må tørre å ta samtalen om vanskelige temaer som synds- og helvetesforståelse eller spørsmål om f.eks. samliv og seksualitet.

Vi ønsker at Kirke 18-30-nettsiden, der det er informasjon om kirkens tilbud for ungdom mellom 18 og 30 år, utvides til også å gjelde 15-18 år. Og forventer at den nye nettsiden blir på sikt en del av «kirken.no» - domenet. Her burde det også være mulig å søke etter teologiske svar på spørsmål en måtte ha. Et slikt innhold burde gjøres tilgjengelig på nett, men kan også distribueres gjennom håndfaste medier som for eksempel en bok, et magasin eller gjennom menighetsbladet.

Troen henger sammen med hvordan vi ellers har det. Vi trenger at de som forkynner, underviser, leder gudstjenester i kirka, leder menighetens kirkemusikalske arbeid eller driver kirkas omsorgstjeneste, viser at de forstår hvordan vi har det og kan formulere aktuelle teologiske tanker, tilby samtaleplasser med lav terskel og vise engasjement ovenfor oss.

DEN NORSKE KIRKE

Ungdommens kirkemøte 2018

Hvert enkelt menneskes gudsforhold er unikt, men deres trosuttrykk varierer ut fra språk, kultur og tilhørighet. Det er flere minoritetsgrupper i samfunnet som trenger å bli møtt i Den norske kirke på ulike områder. Samisk kirkeliv må ha rom og ressurser for å være synlig og livskraftig i kraft av seg selv. Tegnspråk er også et av Norges offisielle språk, og det er sentralt at kirker møter døve, hørselshemmede og andre tegnspråklige barn og unge i trosopplæringa med rom for å bruke tegnspråk. Gudstjenestelivet kan også bli styrket av at menigheten ser tegnspråk som en vesentlig del av sitt arbeid. Andre minoritetsspråk, især knyttet til de nasjonale minoritetene som har en tilknytning til kirka, kan også med fordel synliggjøres i kirkelivet i hele landet.

Vi vil praktisere troen vår. Vi vil kjenne oss igjen i gudstjenestene, og vi vil at kirka kan være stedet for å bruke vårt engasjement for en mer rettferdig verden. Også dette handler om å få ta troen på alvor.

Bli kjent med oss!

Vi ønsker flere relasjoner og gode relasjonsbyggere i kirken! Vi ønsker å bli sett som de vi er av mennesker som bryr seg. Det er flott med lederkurs. Det er fint å kunne få nøkler til kirka. Det er gøy å slippe til, og være med å lage gudstjenester. Men ofte føler vi at vi kun er invitert for å være ledere eller medhjelpere på arrangementer. Noen opplever til og med å kun møte tillit så lenge de ikke er for tydelige med syn og tanker om kirken.

Vi har behov for bare å være, ikke alltid prestere. Vi trenger gode fellesskap i kirka der vi ønskes velkommen, der det blir lagt merke til når vi ikke møter opp, og der vi selv kan bli kjent med andre. Vi liker best å bli invitert med av noen som kjenner oss, eller som virkelig ønsker å bli kjent med oss, og merker fort hvis invitasjonen fra kirken er overfladisk.

Det tar tid å bygge relasjoner. Det er ressurskrevende. Men vi tror effekten av å prioritere ekte relasjonsbygging, vil være givende både for Den norske kirke og for oss mellom 15 og 30 år.

UKMs utfordringer og oppfordringer:

Menigheter og organisasjoner

- Møte 15-30-åringene med substans med tanke på hva vi er opptatt av og hvordan det er å være ung.
- Møte 15-30-åringene med substans vedrørende våre spørsmål om – og uttrykk for – tro og tvil.
- Fokuserer på å skape ærlige og ekte relasjoner.
- Ta i bruk strategiplanen for samisk kirkeliv 2019-2029 (kommer i 2019), i tillegg til plan for samisk trosopplæring, i alle landets menigheter.
- Legge til rette for og lage rom for samtale om tro og tvil.
- Kommuniserer bedre på digitale plattformer ved å lokalt tilegne seg kompetanse.
- Bygge relasjoner på sosiale medier.
- Kartlegge årsaker til at tilbud som blir gitt til aldersgruppen 15-30 blir lite brukt.
- Informere om sine tilbud for 15-30 år.
- Utvikle og distribuere materiale om teologiske problemstillinger.
- Ivareta og utvikle relasjonene som skapes i konfirmanttiden, også for dem som ikke ønsker ledertrening.
- Samarbeide tett med menigheter, organisasjoner og kirker både i og utenfor Den norske kirke.

DEN NORSKE KIRKE

Ungdommens kirkemøte 2018

- Være offensive og kreative i å bruke mulighetsrommet som dokumentet «Kirkens Unge» inviterer til.
- Benytte gudstjenesten som ressurs og mulighet til å svare på punktene ovenfor.

Bispedømmeråd og ungdomsråd:

- Være pådrivere for at dette arbeidsdokumentet følges opp på en god måte av menighetene.
- Føre en konstruktiv dialog med de kristne barne- og ungdomsorganisasjonene om dokumentet.